

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 15. Sexdecim Conversionum Methodi Franciæ Missionariis a Clero Gallicano commendatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. „pax nostra demum, vobis eam tam
 A. C. 1682. „officiose, tam sincere oblatam respuen-
 „tibus, revertetur ad nos, nec am-
 „plius requiret Deus animas vestras de
 „manu nostra, & quemadmodum er-
 „ror hic vester novissimus erit peior
 „prioribus: sic erunt novissima vestra
 „pejora prioribus. Verum tamen me-
 „liora speramus, & salutis vestræ vi-
 „ciniora.

§. XV.

*Sexdecim conversionum Methodi Fran-
 ciæ Missionariis a Clero Galli-
 cano commendatæ.*

Ut autem Franciæ Præsules pii huius
 operis executionem magis expedi-
 tam redderent, Viris Apostolicis ad
 hanc expeditionem sacram selectis va-
 rios proposuere conversionum modos,
 eorum prudentiæ relinquentes, quis-
 nam attenda geniorum capacitate ma-
 gis utilis, magisque accommodus esse
 crederetur: Præscripserant autem sex-
 decim methodos, quas potissimam par-
 tem ex Bellarmini, Bossuetii, Barro-
 nii, Richelii, Gretseri, Veronii, &
 Maimburgi operibus deprompsere. Ha-
 rum summam hic exhibemus.

I. Reformatis ad Romanam commu-
 nionem esse redeundum, nisi velint esse
 pessimi

peffimi schismatici, eoquod Lutheranis Sæc. XVII. A. C. 1682.
 corporalem præsentiam in Eucharistia
 statuentibus, fraternam communionem,
 & S. S. Eucharistiam in Synodo Cha-
 rentoniana obtulerint.

II. In religione tutiores, partes esse
 eligendas, easque esse Ecclesiæ Roma-
 næ, in qua saltem aliquem salvari
 posse Christianum, Protestantes credunt.

III. Ex Antiquitate religionem re-
 petendam esse, id est ex traditione, ac
 scriptis Patrum, etsi ex sacra Scriptu-
 ra, absque consequentiis.

IV. Protestantes hinc non posse
 dogmata Ecclesiæ Romanæ refutare ex
 S. S. cum ibi in terminis non dam-
 nentur.

V. Ipsam Dordracenam Synodum
 sua praxi docuisse, debere controver-
 sias religionis autoritate definiri.

VI. Solam Ecclesiam Romanam esse
 veram Ecclesiam, ut cui visibilitas per-
 petua competat.

VII. Protestantium Ministros om-
 nium vocatione ordinaria aut extraor-
 dinaria destitui.

VIII. Ab Ecclesia dependere noti-
 tiam canonicarum Scripturarum, ergo
 & Religionis.

IX. Ecclesiam Romanam aliquando
 saltem veram fuisse, hinc non potuisse
 deficere.

Sæc. XVII. X. Romanæ Religionis dogmata male deformata esse a Ministris, relit-
A. C. 1682. tuente & explicante illa Episcopo Con-
 domensi.

XI. Agendum in religione motivis credendi, quibus pollet Romana præ aliis sectis, itemque in ea utendum esse præscriptione ad Methodum Tertulliani & Augustini.

XII. Ante Lutheranos & Calvinianos Ecclesiam Protestantium non fuisse, hinc falsam eam esse, quia novitia est.

XIII. Omne schisma esse iniquum, illudque nulla de causa esse faciendum.

XIV. Quærendum esse (methodo itidem Augustini) an Romana Ecclesia ante Reformationem fuerit vera vel non, si non: periit Ecclesia; si omnino; illam deserui non potuisse, nisi Novatiana & Donatistica imitatione.

XV. Romanam fidem ex ipsis Protestantium libris & confessionibus probari posse, cum diffiteri nequeant, cultum Romanum in invocatione Sanctorum, veneratione Reliquiarum, suffragiis pro Mortuis antiquis Sæculis obtinuisse.

XVI. Ostendi posse in Protestantium, etiamque reformationum fide contradictiones, ipsorum confessiones varietas esse, hinc vacillantem esse eorum Religionem atque incertam, ac denique

que nequidem cum Ecclesia græca con-
 venientem in præcipuis articulis hodie
 controversis.

Sæc. XVII.
 A. C. 1682.

§. XVI.

Hugonotarum pervicacia.

Enim vero piis hisce conatibus non
 omnis deerat optati successus pro-
 speritas; cum enim non modo Missio-
 narii, sed etiam Præsules, Regnique
 Proceres subsidiis, instructione, man-
 fuetudine, rationum momentis, bonis-
 que exemplis errantes oves ad verita-
 tis pascua reducere niterentur, non
 pauci ex ipsis etiam Prædicantibus, er-
 rores suos abjurarunt, imo plures ad-
 huc victas veritati manus dedissent,
 nisi alii Prædicantes famelici, unice
 de pane suo solliciti, partim sparsis
 ubique libellis, concitatisque seditioni-
 bus, partim clamoribus, variisque
 artibus & dolis suos in errore fovissent,
 atque ad arma concitassent, uti postea
 memorabimus: Non deerant etiam, qui
 ostiatim cursitantes ad pertinacem sectæ
 defensionem suos animarent, tituban-
 tes erigerent, & conversos ad vomitum
 sollicitarent: quoniam vero Lu-
 dovicus Rex ad fidem reversos, ac
 præcipue ob Religionis mutationem
 damna passos largis cumularet bene-
 ficiis,

*Mem. chron.
 & dogm.
 Hode Hist.
 de Louis
 XIV. l. 41.
 pag. 233.
 Carol. mem.
 p. 304.*